

Hnutí DUHA

místní skupina Olomouc

A > Dolní náměstí 38, 772 00 Olomouc
T > 585 228 584
F > 585 228 584
E > olomouc@hnutiduha.cz
W > www.hnutiduha.cz/olomouc
IČO > 44936354
ČÚ > 2200096544/2010

**Odbor územního plánování
a stavebního řádu KÚ Zlínského kraje**

prostřednictvím

**Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm
Odbor výstavby a územního plánování
Letenská 1918
75661**

Olomouc, 16. 9. 2014

K č.j. MěÚ-RpR/29033/2014

Odvolání účastníka řízení proti územnímu rozhodnutí “Průmyslová zóna Zubří - inženýrské sítě“

Dne 22. 8. 2013 vydal MÚ Rožnov pod Radhoštěm, odbor výstavby a územního plánování, pod č.j. MěÚ-RpR/29033/2014 územní rozhodnutí, “Průmyslová zóna Zubří – inženýrské sítě“. Proti tomuto rozhodnutí jsme podali v zákonné lhůtě 15 dní od jeho doručení odvolání, avšak z důvodu časové tísně jsme nemohli podrobně rozvést důvody, proč toto rozhodnutí považujeme za věcně nesprávné, v rozporu s právními předpisy či za vydané v důsledku předchozího porušení procesních předpisů.

Odvolání proto nyní doplňujeme a žádáme, aby bylo odvolacím orgánem dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušeno a vráceno k novému projednání. Napadenému rozhodnutí vytýkáme, že nebylo pečlivě přihlédnuto ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, včetně toho, co uvedli účastníci ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu, dále vytýkáme nedostatečnou ochranu veřejného zájmu (ochrany přírody a krajiny) ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu a nedostatečné vypořádání s našimi námitkami.

Odůvodnění

- I. Stavební úřad zamítl námitku týkající se **nutnosti výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb, o ochraně přírody a krajiny z důvodu migrace velkých šelem** a nepřihlédl k ní.
- II. Stavební úřad zamítl námitku týkající se **zhoršení retenční schopnosti krajiny a rozporu stavby s vodním zákonem (č. 254/2001 Sb.)** a nepřihlédl k ní.

I.

Stavební úřad uvádí, že tuto námitku projednal s příslušnými dotčenými orgány a ani jeden z nich nevydal nesouhlasné stanovisko k územnímu řízení pro výše uvedenou stavbu. Stavební úřad rovněž zpochybňuje některé opakovaně uplatňované argumenty Hnutí DUHA Olomouc, aniž by svůj postoj dokázal odborně zdůvodnit jinak než odkazem na jiná vadná stanoviska nebo studie, např.

pozemek parc.č. 5347/3 je v zóně výrobní a technického zařízení, je tedy určen k zastavbě technické infrastruktury pro budoucí průmyslovou zónu. K objektu umístěného cca 20,0 m východně od toku se (parcelní číslo st. 3874) a cca 30,0 m od koryta Starozuberského potoku venkovního občerstvení (parcelní

číslo st. 4905), která navíc působí hlukem a osvětlením rušivě čímž dále, snižuje šířku migračního koridoru, stavební úřad uvádí, že i podél celého migračního koridoru v oblasti Zubří se nachází již stávající stavby, které nebrání možné migraci zvěře. Stavební úřad k této námitce dále uvádí, že dle závěru zjišťovacího řízení a tedy podmínky č. 4, která stanoví, že vzhledem k min. šířce migračního koridoru, která činí 100,0 m za předpokladu jeho vhodné úpravy, ponechat 50,0 m široký lem mezi Starozuberským potokem, jakožto osou koridoru a plotem průmyslové zóny. Tedy osou koridoru tj. šířka 50,0 m má být Starozuberský potok, odkud byla naměřena vzdálenost 50,0 m a umístěn plot průmyslové zóny. I při zjišťovacím řízení bylo již z podkladu katastrální mapy zřejmé, že na druhé straně od Starozuberského potoku se nachází stávající stavby. V případě, že by tyto stavby vadily či bránily migračnímu koridoru, závěr zjišťovacího řízení by byl pro šířku koridoru jiný. K uvedené námitce i dotčené orgány uvádějí:

- a) K existenci stávající zástavby, která nebrání migraci zvěře – v současné době je migrační koridor široký několik set metrů, nejužší místo poblíž ulice Příčná je kolem 300 metrů široké. Je zjevné, že po jeho zúžení na 50 metrů od osy Starozuberského potoka budou stavby, které dnes příliš nevadí (například stavební objekty na parcelách č. 3874 nebo 4905), představovat významný limit pro migraci velkých savců.
- b) K závěrům zjišťovacího řízení – není jasné, z čeho Stavební úřad dovozuje, že kdyby stavby migračnímu koridoru vadily, závěr zjišťovacího řízení by musel být jiný. Hnutí DUHA Olomouc v rámci řízení opakovaně upozorňovalo na nízkou odbornou kvalitu posudku dle §45i (i v samotném procesu EIA), na jehož základě byl závěr zjišťovacího řízení učiněn. Protože neexistuje dřívější opravný mechanismus než žaloba proti EIA v rámci územního řízení (a ta zatím nemohla být podána), je alibistické se ohánět správností závěrů zjišťovacího řízení EIA, kde připomínky veřejnosti byly zcela ignorovány.
- c) Nejlepším důkazem vadnosti závěrů zjišťovacího řízení je nedodržení šířky migračního koridoru 100 metrů. Stavební úřad přiznává, že stavby na parcelách č. 3874 a 4905, které již prostým změřením na mapě dokazují zúžení šířky migračního koridoru pod limit 100 metrů, existovaly v době zjišťovacího řízení, ale odmítá se s připomínkou jakkoli vypořádat. Pokud tedy nedojde současně s realizací inženýrských sítí k odstranění budov a plotu po levé straně Starozuberského potoka a revitalizace celého území, nebude podmínka č. 4 uvedená v závěru zjišťovacího řízení splnitelná.
- d) Z výše citovaného je zřejmé, že stavební úřad nesprávně hodnotí povahu závěru zjišťovacího řízení, které považuje za závazné. S tím odvolatel nemůže souhlasit Dle § 10 odst. 4 zák.č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění (dále jen „zák.o EIA“) správní úřad vydávající navazující rozhodnutí „*při svém rozhodování bere vždy v úvahu obsah stanoviska.*“ Dle odst. 5 téhož ustanovení „*...platí ustanovení odstavce 4 obdobně i pro závěr zjišťovacího řízení*“. Odvolatel se domnívá, že nelze ztotožňovat pojem „závazný“ s termínem „brát v úvahu“ (stanovisko EIA, závěr zjišťovacího řízení). V případě vzetí v úvahu není správní orgán vydávající navazující rozhodnutí tímto

stanoviskem přímo vázán, pouze k němu přihlíží. Tento výklad vyplývá také z dikce ust. § 10 odst. 4 zák. o EIA, podle nějž „*jsou-li ve stanovisku uvedeny konkrétní požadavky týkající se ochrany životního prostředí, zahrne je do svého rozhodnutí; v opačném případě uvede důvody, pro které tak neučinil nebo učinil jen částečně.*“ Tedy, pokud existují nezpochybnitelné skutečnosti svědčící o tom, že závěr zjišťovacího řízení je vadný, stavební úřad nemusí tento odborně vadný závěr při svém rozhodování přebírat, ale může například podmínky šířky migračního koridoru stanovit na základě požadavků účastníků řízení, kteří upozorňují na nedostatečnou ochranu veřejného zájmu, v tomto případě výskyt zvláště chráněných druhů živočichů.

Při svém postupu se odvolatel opíral mj. o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2007 vydaný pod č.j. 1 As 39/2006-55, podle nějž „*stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle § 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví. V souladu s čl. 9 Aarhuské úmluvy a čl. 10a směrnice 85/337/EHA lze toto stanovisko přezkoumávat až v rámci konečného rozhodnutí, jehož je stanovisko podkladem.*“ Z uvedeného judikátu je zřejmé, že stanovisko (závěr zjišťovacího řízení) nemůže mít charakter závazného stanoviska, protože závazné stanovisko je ve správním soudnictví samostatně přezkoumatelné.

- e) Odvolatel ve svých námitkách ze dne 19. 6. 2014 na prvním místě **namítal neexistenci rozhodnutí o výjimce dle § 56** zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, tedy výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů, ačkoliv se v dotčeném území zvláště chráněné druhy živočichů nacházejí (resp. nacházejí se zde jejich migrační koridory, blíže viz body *g* a *h*). Vzhledem k neexistenci tohoto rozhodnutí nejsou součástí územního rozhodnutí nejrůznější podmínky, týkající se potřeb těchto zvláště chráněných druhů – například roční období a doba provádění prací, parametry osvětlení, parametry oplocení zaručující dostatečnou šířku migračního koridoru, a přesné parametry vysazovaných dřevin, které by měly tlumit negativní vlivy uvažované průmyslové zóny. Rozhodnutí obsahuje pouze vágní informaci, že podél východní strany budou vysazeny dřeviny, bez jakéhokoliv upřesnění počtu, sponu, druhu dřevin a parametrů, které by dobré fungování migračního koridoru zajišťovaly. Pokud by rozhodnutí o výjimce vydáno bylo, podmínky v něm obsažené by byly převzaty do územního rozhodnutí a zásah do biotopu zvláště chráněných druhů živočichů by byl menší. Také by diskuze o vhodné šířce migračního koridoru a dalších tématech již byly vyřešeny a stavební úřad by nemusel řešit problematiku, které věcně nerozumí.

Stavební úřad se dále odvolává na stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje:

Krajský úřad ZK, odbor ŽP a zemědělství, sdělením ze dne 27. 3. 2013 č. j. 14282/2013 sděluje, že ponechání migračního koridoru kolem Starozuberského potoku o šířce 100,0 m je dostačující. Pobytové známky velkých šelem nebyly přímo v řešeném území prokázány. Z let 2003 – 2007 jsou pouze ojedinělé záznamy pobytových stop z území na levém, tedy opačném břehu Rožnovské Bečvy, jižně od řešeného území. K výjimce dle § 56 z.č. 114/1992 Sb. uvádí, že je věcí návrhovou (tedy žádost musí podat navrhovatel), přičemž navrhovatel je ze zákona povinen požádat o výjimku u všech druhů živočichů a rostlin zvláště chráněných dle zákona, pokud má o jejich prokazatelném výskytu v místě plánované aktivity povědomí a aktivita může škodlivě zasáhnout do přirozeného vývoje těchto druhů. V takovém případě je navrhovatel povinen prokázat, že jeho zájem je veřejným zájmem převažujícím nad zájmem ochrany přírody.

- f) Opět je slepě přijímán evidentně nepravdivý fakt o šířce migračního koridoru 100 metrů, která však nemůže být z objektivních důvodů splněna.
- g) Rovněž zavádějící je sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje o tom, že nebyl prokázán výskyt velkých šelem a není tedy nutná výjimka dle § 56 zákona 114/1992 Sb. Stavební úřad má k dispozici řadu podkladů, které na přítomnost velkých šelem v zájmovém území prokazují. Například součástí spisu je sdělení Správy CHKO Beskydy ze dne 7.10.2007

(č.j. 5304/BE/2007), ve kterém se mimo jiné uvádí: „Bylo zjištěno, že migrace velkých savců mezi Vsetínskými vrchy a Veřovickými vrchy probíhají přes nezastavěné území mezi Starým a Novým Zubřím, které na jihu pokračuje přes údolní nivu toku Rožnovská Bečva (...) Podle dlouhodobých poznatků využívají tento prostor jelen evropský, srnec, prase divoké, rys ostrovid (silně ohrožený druh) a vlk obecný (kriticky ohrožený druh).“ Stavební úřad zcela účelově toto sdělení necituje a jako stanovisko Správy CHKO Beskydy uvádí pouze sdělení, ve kterém se Správa CHKO Beskydy vyjadřuje, že území stavby není součástí chráněné krajinné oblasti Beskydy. Dle našich informací pak byl stavební úřad i nadále informován o významnosti tohoto migračního koridoru, např. dopisem Správy CHKO Beskydy ze dne 31. 5. 2011 (č.j. 02569/BE/2011) nebo dopisem ze dne 25. 9. 2013 (č. j. 11350/BE/13). Přestože tyto dva dopisy se týkaly především zpracování nového územního plánu Zubří, jejich název, např. „Žádost o zajištění ochrany migračního koridoru velkých savců, především vzácných šelem, mezi Rožnovem p.R. a Zubřím (vyjádření k návrhu zadání územního plánu Zubří)“ i obsah („Podle dlouhodobých poznatků využívají tento prostor jelen evropský, srnec, prase divoké, ze zvláště chráněných druhů **rys ostrovid (silně ohrožený druh) a vlk obecný (kriticky ohrožený druh)**.“ nemohl nechat stavební úřad na pochybách o tom, že migrační koridor je skutečně významným biotopem velkých šelem a také, že doporučení, formulovaná v těchto vyjádřeních („Minimální šířka migračního koridoru by měla být alespoň 100 m za předpokladu, že by byl vhodně upravený – zarostlý hustou stromovou a keřovou vegetací. V zemědělské krajině s malým podílem stromové a keřové zeleně je potřebná šířka koridoru několik set metrů“) jsou v rozporu s projektem, o kterém úřad rozhoduje.

- h) K opakovaně citovaným závěrům zjišťovacího řízení dále namítáme, že nebyly učiněny na základě objektivních a metodických správných podkladů. Hodnocení dle § 45i, zákona 114/1992 Sb., které bylo předloženo v rámci zjišťovacího řízení je velmi nízké kvality. Autoři tohoto hodnocení – T. Kuras a R. Kočvara (2010) území navštívili ve dnech „29.7.2009, 12.6.2010 a nepravidelně v letech předešlých“. Pro *prokázání* výskytu prostorově náročných druhů velkých šelem, které jsou charakteristické velkými domovskými okrsky, teritorialitou a z ní vyplývající nízké populační hustoty, je návštěva 1x ročně mimo období souvislé sněhové pokrývky (kdy je větší šance aspoň zaznamenat pobytové znaky) naprosto nedostatečná.

Namítáme proto, že stavební úřad nezjistil stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu, nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu ve smyslu § 50 odst. 3 správního řádu.

- i) Kromě toho je zjevné, že v území stavby představuje oblast výskytu také dalších zvláště chráněných druhů, například chřástala polního nebo křepelky polní. Správa CHKO Beskydy (č.j. 02569/BE/2011) k tomu uvádí: „Podle dosavadních poznatků se v tomto území (louky a pole, mokřady u Příčné neobestavěný úsek řeky R. Bečvy) vyskytují zvláště chráněné druhy živočichů dle § 50 zákona: chřástal polní, křepelka polní, bramborníček hnědý, ropucha obecná, kuňka žlutobřichá, vodouš bahenní, bekasina otavní, čejka chocholatá, pisík obecný, kulík říční, ledňáček říční, vydra říční. Řada uvedených zvláště chráněných druhů je také předmětem ochrany dle práva Evropského společenství.“
- j) Jak již Hnutí DUHA Olomouc opakovaně uvádělo, územím prochází dálkový migrační koridor velkých savců a leží zde i tzv. migračně významné území (MVÚ) vymezené v metodice Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (Anděl et al., 2010):

„MVÚ jsou území nezbytná pro zajištění dlouhodobé existence zájmových druhů velkých savců. Zahrnují tedy jak oblasti stálého výskytu druhů, tak území nutná pro zajištění migračního propojení. Obě tyto kategorie se přirozeně prolínají. Právě koncepce MVÚ jako jedné propojené plochy v rámci ČR podtrhuje základní ekologickou skutečnost, že velcí

savci potřebují pro svou existenci jak prostor stálého výskytu, tak místa, která umožňují všechny typy volného pohybu v krajině. Mezi těmito oblastmi nelze vést žádné přesné hranice, vzájemně se prolínají. Jejich základní funkcí je konektivita krajiny jako celku, z toho důvodu jsou kategorií klíčovou. Proto je potřeba celá MVÚ považovat za biotop zájmových druhů. Mapa MVÚ byla vydána jako územně analytický podklad dle zákona č. 183/2006 Sb.“

Připomínky, vznášené odvolatelem opakovaně v průběhu správního řízení, stavební úřad vytrvale ignoruje. Soudíme tedy, že nebylo přihlédnuto ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, včetně toho, co uvedli účastníci ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu, dále vytýkáme nedostatečnou ochranu veřejného zájmu (ochrany přírody a krajiny) ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu a nedostatečné vypořádání s našimi námitkami.

II.

Stavební úřad se věcně nezabýval připomínkou o zhoršení retenční schopnosti krajiny, ani nedostatkům studie Povodí Moravy (Q100), na základě které úřad se stavbou souhlasil. Pouze se odvolává na stanoviska jiných dotčených orgánů, které „*neshledaly důvody pro změnu závěrů zjišťovacího řízení*“, ačkoliv, jak již bylo zdůvodněno výše, tyto závěry nejsou v žádném případě pro stavební úřad závazné.

Část krajiny bude odvodněna novou silnicí a bude narušen půdní povrch množstvím dalších výkopových prací, pojezdem těžké stavební techniky apod. Stavět ve volné krajině, i když není vedená jako aktivní záplavová zóna, ale záplavové území, kde dochází k vybřežování Starozuberského potoka, považujeme za nepřijatelné.

Zdůvodnění také neobsahuje žádné bližší odůvodnění, jak mohl záměr získat kladné stanovisko podle § 17 odst. 1 písm. c) vodního zákona k danému záměru. Vodoprávní úřad nezjistil stav věci a nedostatečně hájil vodohospodářské zájmy plynoucí z plánu hlavních povodí ČR, strategie ochrany před povodněmi a z vodního zákona. Rozpor je už v § 1 odst. 1 vodního zákona, který popisuje účel zákona o vodách následovně: „chránit podzemní a povrchové vody a vytvořit podmínky pro snižování nepříznivých účinků povodní a sucha“. V žádném případě **budováním inženýrských sítí (silnice, kanalizace, sítě) v záplavové oblasti nedochází ke snižování nepříznivých účinků povodní a sucha.**

Stavbou dojde ke změně odtokových poměrů, vytvoření zpevněných ploch, ke snížení schopnosti údolní nivy vsakovat povrchový odtok a tlumit účinky povodní (viz např. zprávy o stavu životního prostředí na www.cenia.cz). Toto povede k rozkolísanosti průtoků ve Starozuberském potce a řece Bečvě s veškerým negativním vlivem na faunu a flóru i na obyvatelstvo.

Tyto negativní jevy jsou popsány v Plánu hlavních povodí v kap. A 2.1 na str. 40–43. Stavba je tak v rozporu s § 23 odst. 1 písm. b) a § 23 odst. 2 a § 23 vodního zákona, kde je cílem ochrany vod zlepšování stavu vodních útvarů a zamezení vnosu znečišťujících látek. Umístěním průmyslové zóny významně roste riziko vnosu znečišťujících látek a je prakticky znemožněna obnova přirozené nivy vodního toku Starozuberský, který je upraveným vodním tokem a kvůli této zóně nebude moci v budoucnu vytvořit přirozené koryto. Dojde také k negativnímu ovlivnění jeho přirozených rozlivů a tlumení povodňové vlny a to jak u Starozuberského potoka, tak řeky Bečvy. V plánu hlavních povodí ČR se v bodu 2.1. vymezujícím rámcové cíle v ochraně před povodněmi je jedním z cílů (písm. F) omezovat aktivity v záplavových územích zhoršující odtokové poměry a zvyšující povodňová rizika.

Pokud nebyla vymezena aktivní záplavová zóna, měl vodoprávní úřad vycházet z § 66 odst. 5. Vodoprávní úřad ve svém souhlasu vůbec nezohlednil skutečnost, že přes toto území za povodně

v roce 1997 vedlo koryto potoka, takže si nezjistil stav věci tak jak mu ukládá správní řád a souhlas vydal na základě neúplných podkladů. Vodoprávní úřad tedy neměl souhlas pro navrhovaný záměr vůbec udělit, protože je v rozporu s vodohospodářskými zájmy uvedenými v § 1, § 23, § 23a, § 65 a plánem hlavních povodí České republiky a Strategii ochrany před povodněmi na území České republiky, která byla schválena usnesením vlády dne 19.02.2000 pod č. 382.

Také v článku č. 26 Politiky územního rozvoje nařizuje „vymezovat zastavitelné plochy v záplavových územích a umísťovat do nich veřejnou infrastrukturu jen ve zcela výjimečných a zvláště odůvodněných případech“ V pomůcce pro uplatňování republikových priorit PÚR ČR 2008 (MMR, 2010) je dále upřesněno:

Výjimečným a odůvodněným případem může být např. obec, jejíž převážná část se nachází v záplavovém území a vymezení zastavitelných ploch mimo záplavové území by znamenalo nežádoucí suburbanizaci se všemi důsledky s tím spojenými; může to být rovněž případ, kdy vymezení ploch mimo záplavové území koliduje s veřejným zájmem na ochraně ZPF (např. by došlo k záboru půd 1. tř. ochrany) apod. I v těchto případech je nezbytné, aby důvody pro vymezení zastavitelných ploch v záplavovém území byly náležitě prověřeny a komplexně posouzeny z hlediska převažujících veřejných zájmů, např. zpracováním a vyhodnocením různých variant umístění zastavitelné plochy, parametrů zástavby na ní a její hustoty, s posouzením jejího ohrožení a škod v případě povodní a prověřením opatření k snížení jejich důsledků. Dále priorita dbá na to, aby v systému ochrany před povodněmi byla upřednostněna realizace takových technických opatření, jejichž výsledkem by bylo zvyšování retenční schopnosti krajiny.

Z uvedeného je zcela zjevné, že navržené inženýrské sítě nemohou splnit podmínku výjimečnosti a odůvodněnosti – převážná část území obce se nenachází na v záplavové oblasti a jiné lokality pro průmyslovou zónu nebyly vůbec posuzovány. Přestože Hnutí DUHA opakovaně upozorňovalo na existenci záplavové zóny, Městský úřad v Rožnově p. R. a jeho vodoprávní úřad zcela rezignovali na objektivní zhodnocení situace a po povodních v roce 1997 odmítl sebereflexi nevhodně navržené průmyslové zóny v roce 1996.

Protože stavební úřad nedokázal reagovat na argumenty vznesené v průběhu správního řízení o snížení retenční schopnosti krajiny a zjevného rozporu s vodním zákonem, odvolatel namítá, **že stavební úřad nezjistil stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu, nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu ve smyslu § 50 odst. 3 správního řádu**, kterým je ochrana před povodněmi. Postoj stavebního úřadu tak posiluje přesvědčení odvolatele, že stavba inženýrských sítí v nivě rožnovské Bečvy zhorší retenční schopnost krajiny a kvůli zvyšujícím se extrémním výkyvům se v budoucnu zvyšuje riziko ničivých povodní.

Proto navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc k novému projednání.

Dle § 37 zákona č. 500/2004 Sb. (Správní řád) toto podání zasíláme elektronicky prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu. Toto podání bude do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první citovaného paragrafu.

Vyřizuje: Miroslav Kutal

Josefa Volfová
koordinátorka Hnutí DUHA Olomouc

Literatura:

Anděl P., Mináriková T. & Andreas M. (2010) *Ochrana průchodnosti krajiny pro velké savce*.
Liberec: Evernia.